

Tato práce si klade za cíl zjistit, jaká je role Ústavního soudu České republiky v ochraně životního prostředí, a to prostřednictvím rozboru jeho judikatury v této oblasti. Proto se nejprve zabývá charakteristikou a historií Ústavního soudu, dále prameny práva životního prostředí a ve stěžejní, třetí kapitole rozbohem judikatury. Jako nejdůležitějšími tématy se zabývá právem na příznivé životní prostředí, právem na informace o životním prostředí, procedurou EIA, Aarhuskou úmluvou a kolizí práva na příznivé životní prostředí s jinými právy a svobodami. Z práce vyplynulo, že Ústavní soud během své judikatorní praxe několikrát významně rozhodl ve prospěch životního prostředí, méně pozitivní je závěr, že legislativa České republiky není zcela v souladu se závazky plynoucími jí z Aarhuské úmluvy, přestože to je její povinností. Ústavní soud se v budoucnu jistě bude touto problematikou znovu zabývat a praxe ukáže, jestli se posuneme blíže k účasti veřejnosti na procesech týkajících se životního prostředí.